

Ministerul Educației al Republicii Moldova

**Proiectul
“Educație de calitate în mediul rural din Moldova”**

FORMAREA PROFESORILOR

PENTRU IMPLEMENTAREA CURRICULUMULUI MODERNIZAT

DE LICEU

LIMBI STRĂINE I

Suport de curs

Elaborat de: Tatiana Petcu

CUPRINS:

- I. Structura și funcțiile Curriculumului modernizat (2010)
- II. Concepția didactică a disciplinei
- III. Metodologia formării competențelor și proiectarea didactică
- IV. Corelarea competențelor-subcompetențelor-conținuturilor-tipurilor de activități
- V. Strategii didactice de predare-învățare-evaluare
- VI. Proiectul unei unități de învățare, centrat pe formarea competențelor elevilor. Proiectul unei lecții ca element operațional subordonat unității de învățare
- VII. Recomandări metodice de utilizare a manualelor, echipamentului și a altor materiale existente (inclusiv dotărilor din proiectul ECMRM) în procesul de modernizare a curriculumului modernizat

I. STRUCTURA ȘI FUNCȚIILE CURRICULUMULUI MODERNIZAT (2010)

Orice societate este într-o transformare continuă, atrăgând după sine și schimbarea multor fenomene. Învățământul liceal este o componentă a societății, deci el nu poate rămâne în afara schimbărilor.

Curriculum pentru învățământul liceal la *Limba străină I* este parte integrantă a Curriculumului Național pentru învățământul preuniversitar din Republica Moldova. Acest curriculum vizează atât profesori de limbi străine cât și cei din aria curriculară apropiată cu scopul de a-i familiariza cu noile viziuni în domeniu, cu o nouă concepție a disciplinei și cu tipurile de domenii și competențe / subcompetențe indispensabile formării elevului în ciclul liceal.

Curriculumul rămâne a fi un document de bază pentru autorii de manuale și pentru concepatorii de teste de evaluare.

Concepțiile curriculare precedente au promovat ideea că acest curriculum școlar trebuie să corespundă necesităților societății, în ansamblu și a educației, în special, de asemenea, el trebuie să promoveze modernizarea procesului de învățământ conform schimbărilor din societate, respectiv din sistemul educațional. Un curriculum modernizat trebuie să reflecteze relația **proiectare-predare-învățare-evaluare**.

Noul curriculum trebuie să ia în considerare experiența acumulată de profesori în procesul de predare-învățare și să optimizeze realizarea obiectivelor propuse pentru formarea și obținerea performanțelor elevilor.

Necesitatea modernizării și revizuirii curriculumului la limba străină I este necesară pentru trecerea de la modelul de proiectare curriculară centrat pe obiective la modelul de proiectare centrat pe competențe, fapt ce reprezintă un imperativ al timpului de azi.

Dacă e să revenim acum câțiva ani în urmă, nu putem trece cu vederea evenimentul ce a schimbat radical atitudinea față de limbile străine în lume, în primul rând în Europa. Este vorba de apariția în 2001 a **Cadrului European Comun de Referință pentru limbi: învățare, predare, evaluare (CECRL)** și a **Portofoliului European al limbilor „Ghid pentru profesori și formatori ai cadrelor didactice”**. Aceste 2 documente au revoluționat concepția studierii limbilor străine propunând o scară de eșalonare a cunoștințelor și mai ales a competențelor în domeniul studierii limbilor.

CECRL oferă o bază comună pentru elaborarea curricula de limbi moderne, a documentelor de referință, a conținutului examenelor și criteriilor de examinare, a manualelor în Europa. Cadrul descrie în mod exhaustiv ce trebuie să învețe persoanele care studiază o limbă, pentru a o utiliza în scopuri comunicative.

Noul curriculum pentru învățământul liceal a fost revăzut, evaluat și modernizat în ultimii doi ani – 2009-2010, reieșind din faptul că concepțiile curriculare precedente au vehiculat mereu ideea că un curriculum școlar nu poate rămâne static, neschimbat pe parcursul unei perioade îndelungate, ci el trebuie să evolueze, pentru a corespunde cerințelor societății.

Curriculum după care vom lucra următorii ani are următoarea structură:

Preliminarii – autorii au explicitat necesitatea modernizării curriculumului național la limba străină. Se indică, de asemenea, structura curriculumului după cum urmează.

Concepția didactică a disciplinei - explică continuitatea concepției de limbi străine începută în ciclul primar, continuată apoi în cel gimnazial și care va continua să fie studiată în ciclul liceal.

Competențele – cheie / transversale prezintă competențele cheie elaborate de grupul de lucru B al Comisiei Europene în noiembrie 2004.

Competențele cheie / transversale și transdisciplinare pentru treapta liceală de învățământ indică formarea celorlalte competențe, derivate din competențele cheie / transversale.

Competențele specifice disciplinei ghidează continuitatea ascendentă în raport cu competențele evocate în ciclul gimnazial.

Spre deosebire de celelalte curricula, curriculumul modernizat prevede anumite domenii, după cum urmează:

- Comunicare
- Cultură
- Comunitate
- Comparație
- Conexiune.

Subcompetențe, conținuturi, activități de învățare și evaluare.

Acest compartiment este divizat pe clase (X ; XI; XII) și conține descrierea competențelor și subcompetențelor după domenii. De exemplu: domeniul comunicare dezvoltă competența comunicativă, care, la rândul ei, se divizează în receptarea mesajelor orale; receptarea mesajelor scrise și competența comunicativă și pragmatică; producerea mesajelor orale și interacțiunea și producerea mesajelor scrise și interacțiunea.

Domeniul comunicare predomină în toate cele 3 clase ale ciclului liceal: X; XI; XII, fiind reluat din ciclul gimnazial. La acest domeniu se mai adaugă alte 4:

- **domeniul cultură**, care vine să pregătească competența pluri-intelectuală: cunoașterea altor culturi și personalități;
- **domeniul comparație** – dezvoltă competența metodologică; cultivarea deprinderilor de autoformare, autoghidare și autoevaluare;
- **domeniul conexiune** – dezvoltă competența interdisciplinară : cunoașterea interferențelor lingvistice și culturale;
- **domeniul comunitate** – dezvoltă competența civică: formare de atitudini și valori.

După descrierea în detalii a domeniilor și a competențelor, curriculumul dezvoltă relația domeniilor și conținuturi unde aduce conținuturile lingvistice în bază de domeniu și conform limbii străine studiate: engleză, franceză, spaniolă, italiană, germană, turcă.

După **conținuturile lingvistice** sunt propuse **conținuturile tematice** pentru domeniile *comparație, conexiune și cultură*.

O atenție deosebită este acordată **ariilor de comunicare**, unde sunt evocate **funcțiile de comunicare**.

După care urmează rubrica **Strategii didactice și strategii de evaluare** care vine să încheie curriculumul modernizat (2010) cu unele idei și sugestii în vederea ameliorării evaluării.

Dacă definim curriculumul în termeni de parcurs săvârșit de elev printr-o secvență de experiențe educaționale, atunci, în acest sens, curriculum nu se încheie odată cu terminarea școlarizării ci se realizează pe întreaga perioadă a vieții.

Din această perspectivă, curriculumul are drept perspectivă dezvoltarea la elev a unei competențe plurilingve și pluriculturale, a cărei finalitate la sfârșitul studiilor poate lua forma unor profiluri diferențiate în funcție de indivizi și la etapele de învățare parcurse defectiv de ei. Experiența personală și profesională ulterioare ale fiecărui actor social vor contribui la evaluarea și la modificarea echilibrului ei prin procesele de dezvoltare, reducere și remodelare.

II. CONCEPȚIA DIDACTICĂ A DISCIPLINEI

Concepția didactică a disciplinei *Limba străină I* este o concepție bazată pe continuitate, deci este o succesiune logică a concepției prevăzute pentru ciclul primar și pentru cel gimnazial.

Această concepție se bazează pe conceptul comunicativ și pe abordarea acțională a limbii.

Anii de liceu sunt decisivi în practica de formarea a competențelor de comunicare în limba străină alături de formarea celorlalte competențe, care toate împreună contribuie la formarea personalității, precum și în formarea unor capacități de dialog intercultural și social, de asemenea în educarea unor valori europene, dar și o dirijare spre alegerea unei viitoare profesii.

Limba străină de facto dezvoltă una din cele **10 competențe-cheie: competența de comunicare într-o limbă străină**. Această competență majoră prevede dezvoltarea celor 4 competențe de bază: receptarea mesajelor orale; producerea mesajelor orale și interacțiunea; receptarea mesajelor scrise; producerea mesajelor scrise și interacțiunea.

Toate aceste competențe specifice vor fi formate în baza subcompetențelor / obiectivelor de referință până la finele învățământului.

Un factor important pentru noul curriculum modernizat este **deplasarea accentului de pe procesul de predare pe procesul de învățare. Competența** formată pe parcursul **unităților didactice**, care la rândul lor sunt formate din **mai multe unități de învățare, se va evalua la sfârșitul studiilor printr-o evaluare sumativă la sfârșit de semestru sau de an.**

Conținuturile educaționale trebuie transformate în relații funcționale care vor promova autonomia elevului, creativitatea, dezvoltarea gândirii critice și adaptarea elevului la realitatea zilei de azi. Trebuie de promovat dezvoltarea la elevi a capacității de a ști să ia decizii corecte în diferite momente și să soluționeze anumite probleme.

Dar este foarte important faptul ca **ancorarea pe competențe să fie în concordanță cu particularitățile de vîrstă, precum și cu dezvoltarea intelectuală și psihologică a elevului.**

Deoarece nivelul de pregătire al elevilor este diferit, demersul educațional sa va organiza în așa fel încît în clasa X se va omogeniza și se vor consolida competențele achiziționate anterior, în clasa XI – competențele se vor extinde și se vor aprofunda, iar în ultimul an de liceu – clasa XII, competențele vor continua să se aprofundeze, dar se va trece și la sistematizarea lor.

Concepția disciplinei la *Limba străină I* prevede o serie de repere unele dintre care le prezentăm mai jos în scopul facilitării pentru procesul de implementare a noului curriculum modernizat.

Act de comunicare – orice formă de manifestare, orală sau scrisă, prin acte concrete de vorbire, structurate pe acele deprinderi prin care se realizează comunicarea (receptarea mesajului scris, producerea mesajului scris, producerea mesajului oral, receptarea mesajului oral).

Autoevaluare – încurajarea elevului să mediteze asupra rezultatelor obținute în scopul ameliorării lor. **Co-evaluarea** – capacitatea elevului de a aprecia cunoștințele colegilor conform unor reguli acceptate anterior.

Capacități de comunicare – totalitatea cunoștințelor, competențelor și atitudinilor unei persoane care fac posibilă comunicarea.

Competența comunicativ-discursivă – capacitatea de a construi și organiza discursul oral.

Competența lingvistică – aptitudinea de a comunica prin cunoașterea sistemului unei limbi.

Competența pluri / interculturală – cunoașterea valorilor culturale ale țării limba căreia se studiază.

Competența pragmatică – capacitatea de a utiliza cunoștințele achiziționate la lecții în situații reale din viață.

Concepția disciplinei – maniera în care poate fi structurată o disciplină și compartimentele ei.

Domeniu – mare sector al vieții sociale unde are loc intervenția fiecărui individ (actor al vieții sociale) în parte (CECRL)

Performanțe – transferul de competențe în contexte / situații reale din viață; actualizarea competențelor.

Perspectivă acțională – utilizarea unei limbi străine studiate în diferite situații inedite din viața socială.

Sarcină – orice obiectiv acțional pe care actorul și-l propune să-l atingă.

Text – enunț curent ce poate fi exploatat în procesul de predare-învățare-evaluare a limbii străine prin caracterul său multifuncțional al conținutului.

Concepția didactică a disciplinei *Limbă străină 1* are la bază mai multe principii de proiectare-realizare a procesului didactic:

- principiul abordării funcționale și acționale – funcția de bază este comunicativitatea;
- principiul continuității și consecvenței – legătura dintre conținuturile celor trei cicluri;
- principiul abordării complexe – corelarea celor patru deprinderi integratoare (comprehensiunea orală / scrisă, exprimarea / interacțiunea orală/ scrisă);
- principiul abordării individualizate – în dependență de fiecare elev în parte;
- principiul abordării interdisciplinare și interculturale – legătura armonioasă între conținuturile învățării a diferitor discipline ale ciclului liceal;
- principiul autonomiei elevului;
- principiul motivației de a învăța a elevului.

III. METODOLOGIA FORMĂRII COMPETENȚELOR ȘI PROIECTAREA DIDACTICĂ

Metodele și tehnicile utilizate în liceu vor fi în concordanță cu cele precedente din ciclul gimnazial. În plus, trebuie de ținut cont de faptul că liceul este deja un prim pas spre cursul de studii superioare.

La nivel de liceu, învățarea unei limbi străine are următoarele direcții majore:

- extinderea și aprofundarea competențelor de comunicare;
- extinderea, aprofundarea și consolidarea competențelor lingvistice;
- aprofundarea competențelor de interpretare și socio-culturale pentru formarea atitudinilor și valorilor.

În ciclul liceal se va continua dezvoltarea celor 4 competențe integratoare (audierea, lectura, comunicarea scrisă și orală), doar că aceste competențe vor fi dezvoltate în cadrul unor domenii mai vaste, precum comunicarea, cultura, comparația, conexiunea, comunitatea.

Profesorul va folosi metode și tehnici cât mai variate în dependență de nivelul grupului de elevi la care predă.

În cadrul claselor de liceu se recomandă folosirea proiectelor și a portofoliilor realizate de elevi, a strategiilor de predare-învățare, care stimulează munca independentă și motivația de a învăța a elevilor, precum și fișa de autoevaluare pentru a dezvolta capacitatea de a se autoanaliza la elevi. La temele din clasele de liceu cum ar fi „Gusturile și preferințele tinerilor”, elevii ar putea să creeze diferite proiecte și sondaje unde ar chestiona colegii lor despre preferințe și gusturi personale. La tema „Problemele tinerilor de azi” ar putea scoate informație din internet despre preocupările și problemele tinerei generații de astăzi. Elevilor li se poate propune să elaboreze un portofoliu care va include un plan inițial de lucru, surse bibliografice, vocabular minim la temă. În urma efectuării sarcinii, elevul va trebui să facă o autoevaluare, să analizeze ceea ce a realizat, concluziile personale. Aceasta diferențiază portofoliul de proiect, dar acest aspect permite evaluarea formativă a elevului pe parcursul întregului an.

În clasa XII, portofoliul elevului ar putea fi construit în baza studierii operei unui scriitor, cu elemente de analiză biografică, ceea ce ar permite elevului să plaseze viața autorului într-un context socio-politic, astfel dezvoltând la elev interesul pentru o altă disciplină, cum ar fi istoria (**principiul transdisciplinarității**), elevul fiind pus în situația să se documenteze asupra caracteristicii epocii când a trăit autorul dat. De asemenea elevul trebuie să poată face o comparație cu viața și activitatea unui autor național ce a trăit și a creat în aceeași epocă.

Să nu uităm, că noul curriculum continuă ideea învățământului centrat pe elev, în care, în urma perspectivei acționale, elevul trebuie să fie capabil să poată utiliza cunoștințele și competențele achiziționate anterior.

La nivel de liceu, metodologia predării-învățării limbii străine este foarte variată. CECRL promovează metodologia abordării comunicative și dirijează procesul de predare-învățare spre necesitățile comunicative ale elevului. Astfel vor fi selectate manuale și metode de predare care sunt elaborate în viziunea unei perspective acționale. Dar din punct de vedere metodologic, perspectiva acțională este axată pe aspectul pragmatic, socio-lingvistic și cultural în cadrul obiectivelor și domeniilor sale. Demersul lucrului individual, acceptarea sarcinilor cheie, dezvoltarea strategiilor de predare-învățare, folosirea mecanismelor de autoevaluare permanentă vor permite elevului să-și facă anumite concluzii asupra cunoștințelor achiziționate. Anume la acest moment, se aprofundează și se consolidează competențele lingvistice atât la oral cât și la scris.

La acest nivel, profesorii vor varia metodologia competențelor orale ca fiind parte componentă a pregătirii elevului pentru o viitoare carieră profesională. Dar dezvoltarea expresiei orale este doar o parte dintr-o cale lungă și anevoioasă. Trebuie de dezvoltat de asemenea capacitatea de a asculta, a dialoga, a negocia, a relata, a descrie, a argumenta.

O atenție deosebită se atrage asupra lecturii. Spre deosebire de ciclul gimnazial, textele vor fi mai voluminoase și mai diverse în privința formei, a conținutului și al obiectivului.

În privința expresiei scrise, elevul trebuie să fie familiarizat și antrenat nu doar în scrierea unor mesaje și texte scurte ce țin de nivelul vieții școlare, dar și a unor documente ce îi vor permite intrarea în viața profesională (partea pragmatică a studiilor), de exemplu a curriculumului vitae, a unei scrisori de intenție, a unei cereri.

Nu trebuie de uitat nici de faptul că elevii trebuie antrenați în cadrul anumitor jocuri și simulări, să poată interacționa la diferite situații din viață. Pentru a reuși într-un dialog, elevul trebuie să-și aprofundeze și să-și automatizeze anumite acte de vorbire.

Pentru ciclul liceal, mai ales pentru ultimul an de studii – clasa XII, dezvoltarea competenței comunicative trebuie să devină un obiectiv fundamental al procesului de învățare / predare. În același timp, procesul de predare-învățare se va desfășura în baza descriptorilor CECRL și a standardelor internaționale.

În acest context, nu trebuie să neglijăm faptul că la etapa de liceu, procesul de predare-învățare are loc în baza tuturor celor 5 domenii: comunicare, comunitate, cultură, comparație, conexiune. Inițierea elevului cu anumite probleme din viața socială a comunității, dezvoltarea competenței de a compara anumite evenimente din cele 2 țări (țara de origine și țara limba căreia se studiază), deschiderea către anumite valori și către cultura altor țări, studierea literaturii țării alolingve, altfel fie spus, deschiderea spre pluri / interculturalitate nu va face decât să-i îmbogățească nivelul de cunoștințe și să-i faciliteze intrarea în viața socială, după absolvirea ciclului de liceu.

În ceea ce privește demersul metodologic, putem propune pentru clasa X studierea unor texte non-literare pentru a realiza o tranziție lentă de la ciclul gimnazial la cel liceal. Aceste texte trebuie să fie de diferite genuri literare: articole de presă, biografii, interviuri, reportaje, povestiri despre aventuri. În clasa XI, se pot adăuga și scurte texte (**fragmente**) din anumiți autori, lista fiind mai variată în clasa XII. O atenție aparte trebuie acordată fragmentelor de texte de autori contemporani. Fiecare profesor va folosi această activitate în dependența de nivelul elevilor săi și de cunoștințele și competențele lor achiziționate anterior.

Alegerea textelor pentru lectură în vederea dezvoltării **competenței comunicative receptarea mesajelor scrise** se va efectua în baza unei **abordări interdisciplinare** cu alte discipline studiate în

ciclul liceal: literatura universală, istoria, geografia; cu disciplinele studiate anterior: artele plastice, pictură, muzică, cîntec.

În privința ultimului an de liceu, să nu uităm un factor important: majoritatea elevilor își vor continua studiile în învățămîntul superior, deci nu trebuie neglijat faptul că elevii trebuie să fie antrenați într-un demers al cercetării / documentării științifice asupra unei teme pe care elevul ar trebui s-o abordeze în timpul ultimului an de liceu pentru a facilita mai apoi integrarea sa în viața și activitatea de student.

IV. CORELAREA COMPETENȚELOR – SUBCOMPETENȚELOR – CONȚINUTURILOR – TIPURILOR DE ACTIVITĂȚI

Există diferite definiții ale competențelor. Dacă ar fi să le adunăm pe toate, să le studiem și să le facem o sinteză, am ajunge la concluzia că competențele reprezintă totalitatea de cunoștințe a elevului + capacitatea lui de a utiliza în practică, adică ce știe elevul și cum poate să se folosească de ceea ce știe.

În cadrul *Limbii străine 1* la elevi se dezvoltă mai multe feluri de competențe (vezi curriculumul modernizat la limba străină 1 pagina 9-10). Competența de comunicare în limba străină este una din cele 10 competențe cheie / transversale și transdisciplinare pentru treapta liceală de învățămînt. Dar această competență are la rîndul său alte competențe specifice disciplinei care reiese din competențele cheie și conțin principalele categorii de cunoștințe, capacități, atitudini și valori necesare elevilor pentru formarea competenței de a comunica în limba străină.

Competențele specifice disciplinei au un caracter polifuncțional și multidimensional și sunt corelate cu domeniile curriculare de utilizare a limbii străine stabilite de concepția europeană a CECRL: domeniul public, privat, educațional (excepție făcînd domeniul profesional). La etapa de liceu competențele specifice disciplinei includ deja toate domeniile : comunicare, cultură, conexiune, comparație, comunitate.

Formarea competențelor specifice limbii străine, altfel spus, a competenței comunicative cu cele 4 compartimente integratoare: receptarea mesajelor orale, producerea mesajelor orale și interacțiunea, receptarea mesajelor scrise, producerea mesajelor scrise și interacțiunea, precum și a celorlalte competențe ce țin de alte domenii, după cum urmează domeniul cultură, domeniul comparație, domeniul conexiune, domeniul comunitate (vezi curriculumul pentru clasele de liceu paginile 16-27), **se realizează prin subcompetențe, care la rîndul lor sunt realizate prin activități de învățare și evaluare. Activitățile de învățare și evaluare sunt utilizate pentru expunerea în practică a conținuturilor de învățare.**

Conform actualului curriculum modernizat, formarea de competențe se desfășoară prin intermediul strategiilor didactice interactive.

Lectura curriculumului școlare

Deoarece curriculumul școlară reprezintă elementul esențial al proiectării didactice, nu trebuie privită ca o „tablă de materii” a manualului sau ca un element restrictiv pentru profesor, ci ca un document reglator, în sensul că stabilește obiective, respectiv, țintele de atins prin intermediul activității didactice. Din aceste considerente, curriculumul se citește pe orizontală. Fiecărui obiectiv cadru/competență generală îi sunt asociate două sau mai multe obiective de referință. Pentru realizarea obiectivelor de referință/competențelor specifice, profesorul poate organiza diferite tipuri de activități de învățare. Unele sunt recomandate de curriculum, deci profesorul poate opta pentru folosirea unora dintre aceste activități proprii. Exemplele din curriculum au caracter orientativ, de sugestii, neimplicînd obligativitatea utilizării numai a acestora în activitatea didactică. Atingerea competențelor specifice se realizează cu ajutorul unităților de conținut – cadrul didactic selectînd din lista cu „conținuturile învățării” acele unități de conținut care mijlocesc atingerea competențelor preconizate.

Pentru clasele a-X-a – a XII, curriculumul școlară este centrată pe competențe ce urmează a fi formate la elevi, competențe generale și specifice cu caracter acțional, ceea ce permite o evaluare orientată spre perspectiva iminenței integrării elevilor în viața socială și profesională. În plus, proiectarea curriculară centrată pe competențe asigură o mai mare eficiență proceselor de predare – învățare și evaluare, actul didactic fiind focalizat pe achizițiile finale ale învățării și pe dimensiunea acțională a acestora în modelarea personalității elevului, care are suficientă experiență și posibilități reale să transforme cunoștințele și deprinderile dobândite în situații/contexte noi și dinamice. Precizăm că unitățile de învățare contribuie direct la realizarea finalităților generale și/sau de referință precizate în curriculumul școlară. Astfel:

- o competență specifică poate fi realizată prin intermediul mai multor unități de învățare (reperul temporal fiind anul școlar);
- pe parcursul anului putem identifica mai multe etape ale realizării competențelor specifice: etapa de formare, etapa de consolidare și aprofundare, etapa de utilizare a acestora ca resursă în formarea sau consolidarea altor competențe.

Proiectarea unității de învățare

Lectura curriculumului și planificarea calendaristică reprezintă premisele actului didactic eficient. Prin urmare, următoarea acțiune o constituie proiectarea secvențială a unităților de învățare, după aceeași metodologie:

- identificarea competențelor (dintre cele menționate în planificare) și notarea simbolică a acestora (1.1; 3.4; 5.2; etc);
- selectarea, din curriculum, a conținuturilor necesare; apar aici inclusiv detalieri de conținut necesare în explicitarea unor parcursuri pedagogice, respectiv în cuplarea lor la baza proprie de cunoaștere a elevilor (la ceea ce deja au învățat);
- analiza resurselor, respectiv specificări de timp, loc, forme de organizare a clasei, logistică didactică necesară, metodologie, nivelul inițial etc.;
- determinarea activităților de învățare care pot determina sau facilita formarea competențelor asumate; de regulă, sunt cele din curriculumul școlară pe care profesorul le completează, le modifică sau chiar le înlocuiește cu altele în funcție de obiectivele propuse;
- stabilirea instrumentelor de evaluare și apoi construirea lor. Este necesară o atență pregătire în domeniu deoarece evaluarea este un demers relativ complex și semnificativ atât pentru profesor, cât și pentru elevi.

Proiectul unității de învățare poate fi întocmit pornind de la următoarea structură:

Școala-----

Clasa-----

Disciplina-----

Nr. ore/săpt.-----

Săptămâna-----

Proiectul unității de învățare

Unitatea de învățare-----

Nr. ore alocate-----

Competențe specifice	Conținuturi (subteme/detalieri de conținut)	Activități de învățare	Resurse	Evaluare
1	2	3	4	5

Notă: Unitatea de învățare se evaluează prin probă scrisă cu fișă de evaluare anexată.

În completarea structurii date, se urmărește corelarea elementelor celor cinci coloane. Practic, pe baza indicațiilor din planificare (competențele specifice și conținuturi) se fac detalieri pe orizontală în ordinea derulării activităților, pe care le raportăm la câte o competență specifică și specificăm resursele necesare procesului didactic.

Concomitent cu proiectarea demersului de predare – învățare și în concordanță cu acestea, se proiectează și activitatea de evaluare, așa încât să fie evidențiat randamentul școlar înregistrat de elev. Se recomandă specificarea tipului de evaluare (inițială, sumativă, formativă), instrumentul de evaluare (test docimologic, lucrare de control, probă practică de laborator etc.), momentul evaluării. La finalul unității de învățare se va curriculumul o oră de evaluare sumativă.

Indiferent de unitatea de învățare ce urmează a fi proiectată, profesorul inițiază și derulează mai multe acțiuni și operații concrete, încercând să răspundă științific și implicit pedagogic la o serie de întrebări. Astfel, schema conceptuală a oricărei proiectări didactice la nivel de unitate de învățare este, în principiu următoarea:

1. **De ce voi face?** => **Identificarea obiectivelor /competențelor**
2. **Ce voi face?** => **Selectarea conținuturilor**
3. **Cu ce voi face?** => **Analiza resurselor**
4. **Cum voi face?** => **Determinarea activităților de învățare**
5. **Cît s-a realizat?** => **Stabilirea instrumentelor de evaluare**

Evident că în parcurgerea celor cinci etape de operaționalizare a proiectării unității de învățare, profesorul activează propria competență profesională și psihopedagogică, creativitatea și inventivitatea, talentul pedagogic și inspirația. Pentru aceasta, profesorul trebuie să delimiteze corect tema unității de învățare, raportându-se la curriculumul școlară și apelând la diverse surse științifice în scopul realizării țințelor propuse.

Atenție! Viziunea personală a profesorului implică luarea în considerație a tuturor elementelor care caracterizează învățarea (interesul elevilor, achizițiile anterioare, ritmul de învățare, integrarea conținuturilor pe nivele de explicitare – abstract și concret – învățarea prin cooperare, asigurarea interdisciplinarității etc.).

De asemenea, este importantă și stabilirea atentă a succesiunii de parcurgere a subtemelor unității de învățare, creînd elevilor posibilitatea să sesizeze și să înțeleagă cauzalitatea fenomenelor economice, de exemplu, și să rezolve probleme cu grade diferite de complexitate apelînd la observare, investigare și reflecție.

După cum am menționat, în proiectarea unităților de învățare profesorul este preocupat și de stabilirea modurilor și instrumentelor de evaluare a demersului didactic de predare-învățare, așa încât să fie posibilă evidențierea nivelului de formare a competențelor preconizate. Este importantă atât evaluarea cantității de informație de care dispune elevul, cât mai ales, evaluarea capacităților și

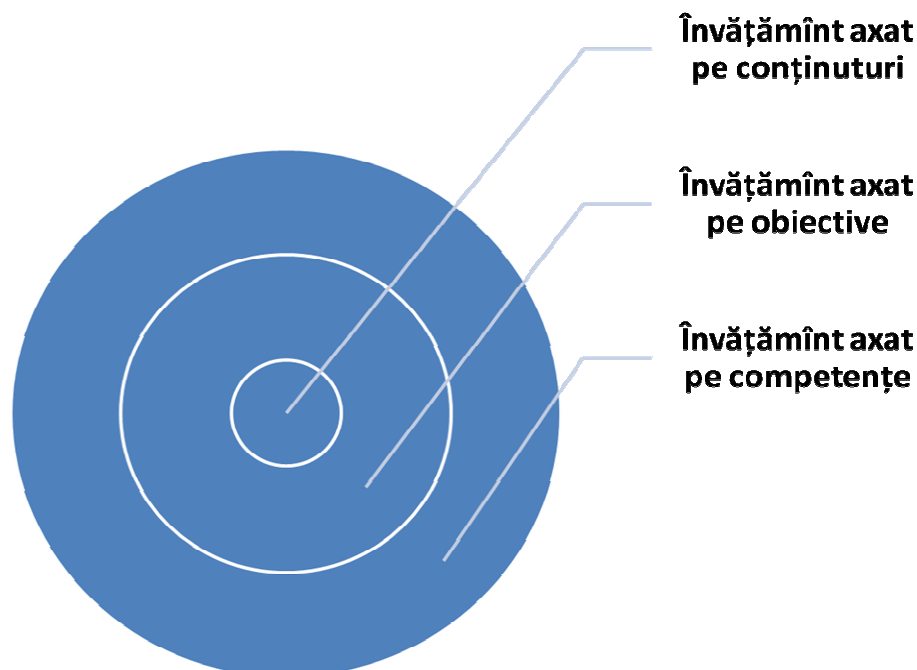
competențelor dobândite (ce poate să facă efectiv elevul cu ceea ce știe, a învățat). În acest sens, este important ca profesorul să inițieze simultan mai multe acțiuni:

- să se raporteze la competențele generale și specifice ale curriculumului;
- să stabilească performanțele (cel puțin minime) pe care le pot atinge elevii, pentru a demonstra că au atins aceste obiective (respectiv competențe);
- să stabilească când urmează să evalueze;
- să precizeze tipurile și instrumentele de evaluare.

În acest sens, se recomandă realizarea unui echilibru dinamic între evaluarea sumativă (care doar inventariază, selectează și ierarhizează prin notă achizițiile școlarului) și evaluarea formativă (care vizează valorificarea potențialului de care dispun elevii). În activitatea didactică este recomandată folosirea întrebărilor care solicită elevilor să reflecteze, să speculeze, să reconstruiască, să creeze sau să integreze un răspuns.

Preocupările referitoare la folosirea întrebărilor se concretizează în diverse instrumente cu destinație didactică, cum ar fi taxonomia interogării adaptată de Sanders după Bloom (întrebări interpretative, aplicative, analitice, sintetice, evaluative etc.). Fiecare activitate de evaluare a rezultatelor școlare va fi însoțită, sistematic, de o autoevaluare sau de evaluare prin consultare.

Evoluția procesului de învățămînt în ultimii 20 de ani (1990 – 2010)

V. STRATEGII DIDACTICE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Strategiile moderne de predare-evaluare prevăd un ansamblu de metode, tehnici și procedee pentru a facilita procesul de predare-învățare și pentru a-l ajuta pe elev să-și formeze competența de comunicare în limba străină.

Strategiile unui profesor reprezintă un ansamblu de demersuri didactice pentru formarea la elev a competențelor curente.

Conform clasificării putem nume 4 grupuri de strategii:

- informativ-participative: conversația, demonstrația, problematizarea, dialogul, comentariul de text, dezbateră...
- informativ non-participative: povestirea, explicația ...
- formativ-participative : învățarea prin joc, prin cercetare individuală, descoperiri...
- formativ-non-participative: exercițiul, algoritmul.

Cel mai des utilizată la disciplina noastră este **conversația** care poate fi exersată atât la început cât și pe parcursul lecției, **demonstrarea** – intervine atunci când este necesar de demonstrat evenimente sau fenomene; **problematizarea** – cere din partea elevului un efort individual înalt pentru a găsi o soluție la cea propusă anterior; **lectura** cu toate formele ei contribuie la îmbogățirea nivelului general de cunoștințe, **reconstituirea textului** – reproducerea conținutului unui text prin întrebări; **comentariu de text** – prevede o succesiune de activități în scopul expunerii părerii personale; **învățare prin acțiune** – un demers didactic activ ce se bazează pe niște cunoștințe primite anterior în urma unor experiențe trăite; **dezbateră** – e o discuție bazată pe argumente opuse; **jocul didactic** – o strategie de consolidare a cunoștințelor, dar și de stimulare a creativității; **jocul de rol** – permite elevului să trăiască o situație personală, dar și una imaginară, simulată, dând dovadă de abilitate pentru a realiza în tocmai ceea ce i se cere să îndeplinească.

Pentru fiecare competență sunt prevăzute strategii de predare-învățare efective pentru a o dezvolta cât mai bine.

Multe din strategiile de predare-învățare utilizate în ciclul de gimnaziu pot fi reluate și pentru ciclul gimnazial.

La rubrica „Recomandări metodice de utilizare a manualelor, echipamentului și altor materiale didactice” vom da lista lucrărilor care pot fi consultate pentru aprofundarea cunoștințelor în domeniul dat.

În ceea ce privește evaluarea care după cum se știe, poate fi formativă sau sumativă, prima fiind efectuată pe parcursul lecțiilor, a doua la sfârșit de unitate, temă, semestru sau an de studii, profesorul-evaluator trebuie să țină cont de următorii factori subiectivi care ar putea avea consecințe negative asupra rezultatelor evaluării:

- efectul proiecției – un elev ascultat primul la răspunsul oral sau o lucrare evaluată prima ar putea fi apreciată cu o notă mai mică
- efectul „de halo” – ținuta unui candidat sau scrisul lui să influențeze inadecvat aprecierea candidatului
- efectul contrastului – tendința de a nota în comparație cu ceea ce am notat precedent
- efectul saturației – după audierea mai multor răspunsuri orale sau evaluarea mai multor produceri scrise, evaluatorul atribuie note mai mari sau mai mici
- efectul atenuării – tendința de a atribui note într-o anumită limită de exemplu „6-9”
- efectul stereotipului – tendința evaluatorului de a aprecia elevul în baza rezultatelor sale anterioare

Mai amplu această temă este abordată în „Ghidul pentru implementarea curriculumului modernizat 2010 la disciplina limba străină I”.

VI. PROIECTUL UNEI UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE, CENTRAT PE FORMAREA COMPETENȚELOR ELEVILOR. PROIECTUL UNEI LECȚII CA ELEMENT OPERAȚIONAL SUBORDONAT UNITĂȚII DE ÎNVĂȚARE

În paginile care urmează vă propunem proiecte de lecție unde sunt prezentate modele de proiectare a lecției în bază de competențe. Pentru a facilita transferul proiectării unei lecții în bază de obiective spre un proiect al lecției în bază de competențe, am decis să lăsăm pentru analiză și comparație atât rubrica competențe specifice, cât și **rubrica obiectivul operațional**. Pe viitor **rubrica obiectivul operațional** va fi acoperită de rubrica **activități de învățare**. Cele două rubrici **activitatea profesorului** și **activitatea elevului** ar putea fi unite în una singură cu denumirea **activități de învățare**.

Proiectarea de lungă durată se prevede a fi realizată în bază de **unități de conținut**. Unitățile de conținut la rândul lor se divizează în **unități de învățare**. **Unitatea de învățare** și este **lecția** propriu-zisă. Competențele nu pot fi formate doar în cadrul unei lecții, adică a unei unități de învățare. Competențele se formează în baza unităților de conținut. O competență se poate dezvolta în cadrul unei unități, dar și în cadrul la mai multe unități. Este demonstrat faptul că competențele se formează atât pe parcursul anilor de studiu, dar și pe parcursul întregii vieți.

Proiectarea pe unități de învățare

Factorii de decizie care tutelează reforma actuală a sistemului de învățământ promovează și un alt tip de proiectare – proiectarea bazată pe unități de învățare. Aceasta constituie o variantă a macroproiectării ce poate fi plasată între nivelul proiectării activității semestriale și proiectarea unei lecții, având ca referință conținuturi mai vaste reunite prin aceleași tipuri de obiective. Unitatea de învățare constituie o entitate supraordonată lecției, cuprinzând un sistem de lecții structurate după un sistem de referință corelativ, cel al obiectivelor cadru sau al obiectivelor de referință.

Dacă în sistem tradițional se pleca de la conținuturi (Ce voi preda astăzi?), noua viziune își propune să dea satisfacție altor interogații ce vizează obiectivele sugerate de curriculum, precum și standardele de performanță minimale, medii, maximale, după caz (Unde trebuie să ajung?).

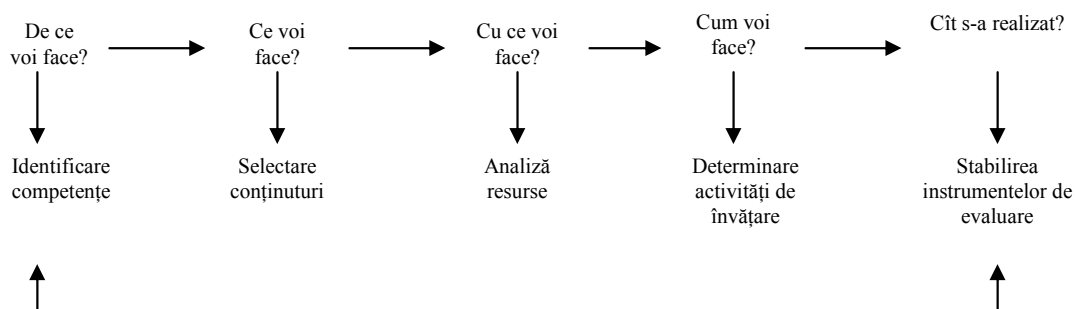
Proiectarea pe unități de învățare prezintă următoarele caracteristici:

- Constituie un cadru complementar de realizare a proiectării, neînlocuind proiectul de lecție, putând fi înțeles ca modalitate suplimentară de proiectare curriculară ce se poate adecva unor situații specifice de învățare;
- Presupune o viziune asamblistă, integrativă, unitară a conținuturilor care urmează să se edifice plenar în actul de predare – învățare – evaluare;
- Reprezintă o matrice procedurală ce îngăduie într-o măsură mai mare integrarea și corelarea unor ipostaze didactice moderne (metode, resurse mijloace);
- Constituie o incitare pentru profesor, implicându-l creativ în raportare la elementele curriculare.

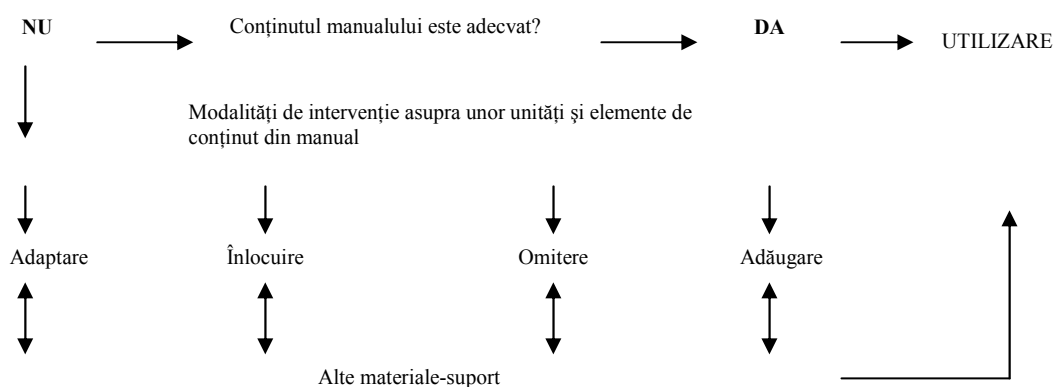
În condițiile în care curriculumul nu mai atribuie competențelor conținuturi strict circumscrise într-o succesiune dată și ea, profesorul trebuie să organizeze conținuturile în jurul unor teme majore precizate de curriculum. O unitate de învățare reprezintă o structură didactică deschisă și flexibilă care are următoarele caracteristici:

- Determină formarea la elevi a unui comportament specific, generat prin integrarea unor obiective de referință;
- Este unitară din punct de vedere tematic;
- Se desfășoară în mod sistematic și continuu pe o perioadă de timp;
- Se finalizează prin evaluare.

Proiectarea unității de învățare începe prin parcurgerea următoarei scheme care precizează elementele procesului didactic într-o succesiune logică, în vederea atingerii obiectivelor de referință. Elementele procesului sunt aceleași oricare ar fi unitatea de învățare vizată

Identificarea unei unități de învățare se face prin tema acesteia. Materia anului școlar este împărțită în unități de învățare stabilite pe baza lecturii curriculumului și utilizând surse diverse. În condițiile noului curriculum parcurgerea curriculumului și a manualelor nu mai este în mod obligatoriu lineară. Curriculumul trebuie parcursă în mod necesar de toți, dar într-un mod contextualizat și adaptat la contexte concrete. În privința conținuturilor curriculumului, profesorul poate interveni prin regruparea lor sub temele unităților de învățare pe care le-a stabilit. Asupra unor unități sau elemente de conținut din manual profesorul poate interveni prin adaptare, înlocuire, omitere, adăugare sau poate utiliza alte materiale-suport, conform algoritmului sugerat prin următoarea schemă:

Spre deosebire de proiectarea centrată pe lecție, proiectarea unității de învățare are următoarele avantaje:

- creează un mediu de învățare coerent în care așteptările elevilor devin clare pe termen mediu și lung;
- implică elevii în proiecte de învățare personale pe termen mediu și lung – rezolvare de probleme complexe, luare de decizii complexe – cu accent pe explorare și reflexie;
- implică profesorul într-un proiect didactic pe termen mediu și lung cu răgaz pe ritmurile de învățare proprii elevilor;
- dă perspectivă lecțiilor printr-o relație neliniară între ele, situându-le în secvențe diferite ale unității de învățare.

Lecția este înțeleasă ca o componentă operațională pe termen scurt a unității de învățare. Dacă unitatea de învățare oferă înțelegerea procesului din perspectivă strategică, lecția oferă

înțelegerea procesului din perspectiva operativă. Proiectul unității de învățare trebuie să ofere o derivare simplă a lecțiilor componente. Ca urmare, trecerea de la unitatea de învățare la o lecție componentă trebuie să permită o replicare în același timp funcțională (de ce), structurală (cu ce) și operațională (cum) a unității de învățare la scară temporală mai mică și într-un mod subordonat. În conformitate cu noile reglementări, proiectarea demersului didactic presupune următoarele operații:

1. Lectura atentă a curriculumului și contextualizarea sau adaptarea acesteia;
2. Realizarea planificării calendaristice la nivel de an și semestru școlar;
3. Proiectarea secvențială (pe unități de învățare).

6. Proiectare de lungă durată în bază de competențe (exemplu: Unitatea I, manual de limbă franceză, clasa XI)

Indicatorii competențelor specifice (CS) și subcompetențelor (SC)		N crit.	Conținuturi	Nr. ore	Data	Observații
CS	SC					
3. Competența comunicativă : Receptarea mesajelor scrise 4. Competența comunicativă și pragmatică Producerea mesajelor scrise și interacțiunea	3.1. Citirea unui text pentru identificarea temei și ideii de bază, personajelor, cadrului de timp și spațiu 3.3. Decodarea vocabularului necunoscut în context 3.4. Desprinderea de idei dintr-un text pentru rezumarea acestuia 4.6. Scrierea unei scrisori informative cu folosirea cuvintelor incidente și elementelor de legătură (conectori)	1 1	Evaluarea inițială Evaluation initiale CE – texte niveau B PE – rédiger une lettre personnelle	1 1		
	3. Competența comunicativă : Receptarea mesajelor scrise	3.1. Citirea unui text pentru identificarea temei și ideii de bază, personajelor, cadrului de timp și spațiu 3.3. Decodarea vocabularului necunoscut în context 3.4. Desprinderea de idei dintr-un text pentru rezumarea acestuia	1 1	Unité 1. Pourquoi apprendre ? „Liberté” – poésie p.8 Test d’autoévaluation p.9	1	
2. Competența comunicativă și pragmatică: Producerea mesajelor orale și interacțiunea	2.2. Redarea unor opinii și puncte de vedere din mesajele audiate și compararea lor cu punctul de vedere personal 2.5. Producerea și expunerea unui discurs formal care va conține introducere, argumente, concluzie în baza raționamentelor întemeiate	2	Debat sur l’histoire, sur la liberté d’un peuple	1		
		3	Texte p. 10-11 Une tête de premier de la classe	1		
		4	Le mode conditionnel et ses	1		

<p>4. Competența comunicativă și pragmatică Producerea mesajelor scrise și interacțiunea</p>	<p>4.4. Completarea de formulare și redactarea de texte funcționale, cu respectarea convențiilor specifice 4.1. Traduceri bilingve a mesajelor de dificultate medie</p>		<p>fonctions - faire des hypothèses - accepter une proposition à une condition - refuser une invitation; rediger - traduction</p>		
<p>3. Competența comunicativă : Receptarea mesajelor scrise</p>	<p>3.1. Citirea unui text pentru identificarea temei și ideii de bază, personajelor, cadrului de timp și spațiu 3.2. Recunoașterea conectorilor logici (cuvinte de legătură) dintr-un text informativ: eseu, articol de presă, discurs 3.3. Decodarea vocabularului necunoscut în context 2.2. Redarea unor opinii și puncte de vedere din mesajele audiate și compararea lor cu punctul de vedere personal</p>	5	<p>Texte: Il m'a appris que j'étais écrivain Parler du rôle de professeur dans la vie sociale</p>	1	
<p>2. Competența comunicativă și pragmatică : Producerea mesajelor orale și interacțiunea</p>					
<p>3. Competența comunicativă : Receptarea mesajelor scrise</p>	<p>3.3. Decodarea vocabularului necunoscut în context 3.4. Desprinderea de idei dintr-un text pentru rezumarea acestuia</p>	6	<p>L'éducation en France (oră de sinteză integratoare = cunoștințe achiziționate anterior)</p>	1	
<p>2. Competența comunicativă și pragmatică : Producerea mesajelor orale și interacțiunea</p>	<p>2.1. Expunerea orală a informației conținute în textele audiate / citite 2.2. Redarea unor opinii și puncte de vedere din mesajele audiate și compararea lor cu punctul de vedere personal 2.4. Descrieri clare și detaliate pe subiecte legate de domeniul de interes propriu și de specializare</p>	7	<p>Le lycée idéal p.18 Les passions des lycéens français p.16 (oră de sinteză)</p>	1	
<p>3. Competența comunicativă : Receptarea</p>	<p>3.1. Citirea unui text pentru identificarea temei și ideii de bază, personajelor, cadrului de timp</p>	8	<p>Evaluation de l'unité 1 CE (compréhension écrite) :</p>	1	

<i>mesajelor scrise</i>	și spațiu 3.3. Decodarea vocabularului necunoscut în context 3.4. Desprinderea de idei dintr-un text pentru rezumarea acestuia 3.5. Lectura unui text cu scopul distingerii tipului lui	Texte « Le menu du lycéen » p.19			
1. Competența comunicativă : Receptarea mesajelor orale	1.1. Identificarea ideilor principale din texte audiate pe o temă cotidiană 1.2. Selectarea și corelarea a mai multor informații din diverse părți ale unui text și/ sau din texte diferite pentru a îndeplini diferite sarcini de lucru 1.3. Luarea de notițe pentru exprimarea unor puncte de vedere și opinii audiate și/ sau pentru a le compara cu punctul de vedere personal 1.4. Îndeplinirea unei serii de acțiuni în mod adecvat	Ecoute du texte : „L’education de l’enfant” M. Yourcenar p. 19, p.152 (transcription)	9	1	
2. Competența comunicativă și pragmatică : Producerea mesajelor orale și interacțiunea	2.2. Redarea unor opinii și puncte de vedere din mesajele audiate și compararea lor cu punctul de vedere personal 2.3. Întreținerea unei conversații la o temă cunoscută folosind strategii de utilizare a pragmaticii (alegerea temei, exprimarea acordului/ dezacordului, reluarea conversației, etc.) 2.5. Producerea și expunerea unui discurs formal care va conține introducere, argumente, concluzie în baza raționamentelor întemeiate	Réflexion et prise de position (sur le système de l’enseignement et sur l’éducation) Expression orale	10	1	
4. Competența comunicativă și pragmatică Producerea mesajelor scrise și interacțiunea	4.6. Scrierea unei scrisori informative cu folosirea cuvintelor incidente și elementelor de legătură (conectori)	Rédiger une lettre sur les souvenirs personnels de la rentrée scolaire au lycée	11	1	

Proiect didactic al unei lecții Projet didactique

Data:
Clasa : XI
Sursa : Manuel de français, classe de XI (Ranga L., Petcu T., Brînză E., Romanenco D.)
Durata : 45 min
Profesor :

Sujet : *Réflexion et prise de position*
Producerea mesajelor orale

Subcompetențe:

- 2.1. Expunerea orală a informației conținute în textele citite sau studiate
- 2.2. Redarea unor opinii și puncte de vedere din mesajele studiate și compararea lor cu punctul de vedere personal
- 2.3. Întreținerea unei conversații la o temă cunoscută folosind strategii de utilizare a pragmaticii (alegerea temei, exprimarea acordului/ dezacordului, reluarea conversației, etc.)
- 2.4. Descrieri clare și detaliate de subiecte legate de școală / liceu
- 2.5. Producerea și expunerea unui discurs formal care va conține introducere, argumente, concluzie în baza raționamentelor întemeiate

Strategii și procedee:

- lansarea de idei
- dialog
- monolog
- lectura în gând
- selectarea informației necesare
- susținerea punctului său de vedere

Séquence de la leçon	Compétente spécifique/Subcompétente	Objectif opérationnel	Activité du professeur	Activité de l'élève	Temps	Stratégies didactiques	Evaluation
Introduction en activité. Captiver l'attention		Se saluer. Organiser la classe	Salutation des élèves	Salutation du professeur	2 ¹	Choisir un bon ton pour démarrer de bon pied	
Réactualiser les prérequis nécessaires pour le développement de la leçon	Receptarea mesajelor orale 1.2. selectarea și corelarea a mai multor infor-mații din diverse părți ale unui text și/ sau din texte diferite pentru a înde-plini diferite sarcini de lucru 1.4. Îndeplinirea unei serii de acțiuni în mod adecvat	Poser le problème pour introduire le sujet	Nous voilà à la fin de la première unité d'étude. Pourriez-vous énumérer les sujets que nous avons étudiés et discutés au parcours de cette unité ?	On énumère les sujets étudiés : - la liberté - la patrie - l'histoire - les relations élève-professeur-élève - le rôle du professeur dans la vie sociale - le système éducatif en France - les cycles d'enseignement en France	3 ¹	Brain storming	Le repérage des informations demandées selon les sujets étudiés antérieurement
Présentation du contenu d'apprentissage	Receptarea mesajelor scrise 3.4. Desprinderea de idei dintr-un text pentru rezumarea acestuia	Chercher des informations dans le manuel	Relisez rapidement le texte « Le menu du lycéen », p.19 et repérez les idées de l'auteur concernant les difficultés rencontrées par l'élève au moment	On fait une relecture rapide du texte et on repère les idées de l'auteur	3 ¹	Travail individuel	La compréhension écrite

Les performances				d'entrer au lycée	On les compare avec son copain, on ajoute quelques détails si besoin	2 ¹	Travail à deux	Autoévaluation
	Producerea mesajelor scrise 2.1. Expunerea orală a informației conținute în textele audiate/ citite 2.2. redarea unor opinii și puncte de vedere din mesajele audiate și compararea lor cu punctul de vedere personal	Parler devant un public	Comparer ses résultats avec ceux d'autrui	Comparer vos notes avec celles de votre voisin	Présenter les idées de L. Leprince – Ringuet en faisant votre commentaire personnel	3-4 élèves des groupes différents se présentent devant les autres en proposant leur travail	5 ¹	Présentation du travail. La mise en commun du travail
	Receptarea mesajelor scrise 3.1. Citirea unui text pentru identificarea temei și ideii de bază, mesajelor, cadrului de timp și spațiu	Lire, comprendre et repérer une information dans un texte	Faisons connaissance avec le texte de J. Jirandoux p.20 Repérez l'image du lycée dans les souvenirs de l'auteur	On lit et on fait des notes sur l'image le souvenir du lycée		3 ¹	Lecture silencieuse	
		Faire une synthèse des idées	Faites une présentation des opinions des deux auteurs concernant le lycée	1-2 élèves présentent les opinions des deux auteurs. Ils mettent au relief les similitudes et les différences		5 ¹	Synthèse des idées	La capacité de synthétiser

Feed-back	Receptarea mesajelor orale 1.4. Îndeplinirea unei serii de acțiuni în mod adecvat	Agir en interaction	Divisez-vous par 2 et imaginez un dialogue où vous évoquez vos souvenirs de votre premier jour au lycée. Posez l'un à l'autre des questions en parlant des événements les plus remarquables	On forme des groupes et on passe à la création des dialogues	5 ¹	Travail en mini-groupe	
	Producerea mesajelor orale 2.2. Redarea unor opinii și puncte de vedere din mesajele audiate și compararea lor cu punctul de vedere personal 2.3. Întreținerea unei conversații la o temă cunoscută	Entretener une conversation		Après les 5 minutes de préparation les groupes se présentent devant la classe pour les jeux des rôles	8 ¹	Jeux des rôles Dialogue	Evaluer la production orale en interaction
	Producerea mesajelor orale 2.5. Producerea și expunerea unui discurs formal care va conține introducere, argumente, concluzie în baza raționa-	Prendre la parole	Enfin je vous propose de faire un exposé sur les opinions du premier auteur, ensuite du deuxième et	Les élèves se présentent pour annoncer les informations prises dans le texte, ensuite ils parlent de leurs propres souvenirs de	5 ¹	Monologue	La prise de parole devant un public

	mentelor întemeiate		finalament, vous dites quels souvenirs garderez-vous de votre lycée	lycée			
Appréciation							
Devoir							

VII. RECOMANDĂRI METODICE DE UTILIZARE A MANUALELOR, ECHIPAMENTULUI ȘI ALTOR MATERIALE DIDACTICE EXISTENTE

Începînd cu anul 2000, în Republica Moldova au început să fie elaborate manuale la majoritatea disciplinelor de studii atît pentru ciclul primar și gimnazial cît și pentru cel liceal. Ca urmare a schimbărilor în societate (aprofundarea democrației, necesitatea schimbării învățămîntului de la cel bazat pe obiective la cel axat pe competențe, dorința de a pregăti elevul pentru viață) a fost necesară mai întîi o evaluare și o revizuire a curriculumului național pentru *Limba străină 1*, de aici reieșind necesitatea de a revedea și de a ameliora conținutul, forma și structura manualelor naționale.

Astfel, la ora actuală, putem afirma cu certitudine că manualele naționale pentru limba străină sunt în concordanță deplină cu curriculum și s-au apropiat de cerințele și descriptorii CECRL. Ca rezultat al colaborării fructuoase între Ministerul educației al Republicii Moldova cu ambasadele țărilor a căror limbă se studiază în instituțiile de învățămînt din Moldova, manualele sunt dotate cu casete audio și CD-uri. Fapt ce contribuie mult la dezvoltarea celor 4 componente integratoare ale competenței comunicative (audierea mesajului oral, producerea mesajului oral, înțelegerea mesajului scris și audierea mesajului scris). Pentru a facilita pregătirea elevilor pentru examenul de bacalaureat în anul 2010 au fost publicate o culegere de teste de antrenament pentru examen. Pentru ameliorarea procesului de predare-învățare-evaluare a limbii străine 1 în Republica Moldova am putea recomanda următoarele lucrări pentru a fi consultate în vederea elaborării unui suport didactic util profesorului pentru o lecție mai eficace:

1. Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi
(Strasbourg; Chișinău 2003)
2. Portofoliul European al Limbilor
(Strasbourg; Chișinău 2003)
3. Curriculum de français pour les classes bilingues de Moldova
(Chișinău 2008)
4. Strategii de dezvoltare a gîndirii critice la diverse discipline
(Chișinău 2003, adaptare T. Cartaleanu)
5. Les nouvelles technologies éducatives
(Maria Guzun, Chișinău 2005)

Manualele care sînt acum utilizate vor rămîne și pentru anii următori, mai ales ca manualele pentru clasele 5-7, 9 și 12 au fost revizuite recent. Dar principalul document pentru pregătirea lecției rămîne Curriculumul național pentru disciplina dată, aprobat de Ministerul Educației din Republica Moldova.

Dincolo de structura unitară a curricula școlare, curriculumul național actual propune o ofertă flexibilă, ce permite profesorului adaptarea cadrului formal la personalitatea sa și la specificul clasei de elevi cu care lucrează. Elementele care asigură acest reglaj sînt: posibilitatea intervenției profesorului în succesiunea elementelor de conținut, cu condiția asigurării coerenței tematice și a respectării logicii interne a domeniului; lipsa prescrierii de la centru a intervalului de timp alocat elementelor de conținut; posibilitatea modificării, a completării sau a înlocuirii activităților de învățare, astfel încât acestea să permită un demers didactic personalizat.

APLICAREA CURRICULA ȘCOLARE. Existența unor curricula centrate pe achizițiile elevilor determină un anumit sens al schimbării în didactica fiecărei discipline. Tabelul de mai jos prezintă în antiteză caracteristici ale procesului de predare-învățare din didactica tradițională și din

didactica actuală. Aceste caracteristici sunt exprimate la un nivel teoretic general; ele evidențiază anumite accente și nu definesc activitatea concretă la clasa a profesorilor, care în mod obișnuit combină trăsături din ambele tipuri de didactică.

Criterii	Strategii didactice	
	Orientare tradițională	Orientare modernă
Rolul elevului	Urmărește prelegerea, expunerea, explicația profesorului.	Exprima puncte de vedere proprii.
	Încearcă să retina și să reproducă ideile auzite	Realizează un schimb de idei cu ceilalți
	Accepta în mod pasiv ideile transmise.	Argumentează; pune și își pune întrebări cu scopul de a înțelege, de a realiza sensul unor idei.
	Lucrează izolat.	Cooperează în rezolvarea problemelor și a sarcinilor de lucru.
Rolul profesorului	Expune, ține prelegeri.	Facilitează și moderează învățarea.
	Impune puncte de vedere.	Ajută elevii să înțeleagă și să explice punctele de vedere proprii.
	Se consideră și se manifesta în permanență "ca un părinte".	Este partener în învățare.
Modul de realizare a învățării	Învățarea are loc predominant prin memorare și reproducere de cunoștințe, prin apel doar la exemple "clasice", validate.	Învățarea are loc predominant prin formare de competențe și deprinderi practice.
	Învățarea conduce la competiție între elevi, cu scopul de ierarhizare	Învățarea se realizează prin cooperare.
Evaluarea	Vizează măsurarea și aprecierea cunoștințelor (ce știe elevul).	Vizează măsurarea și aprecierea competențelor (ce poate să facă elevul cu ceea ce știe).
	Pune accent pe aspectul cantitativ (cât de multă informație deține elevul).	Pune accent pe elementele de ordin calitativ (valori, atitudini).
	Vizează clasificarea "statică" a elevilor	Vizează progresul în învățare pentru fiecare elev.

Diferența dintre didactica tradițională și cea actuală constă în modul de concepere și organizare a situațiilor de învățare (riguros dirijate în primul caz și având autonomie de diferite grade, în cel de-al doilea). Altfel spus, o strategie este legitimă sau ilegitimă nu în general, ci potrivit unor circumstanțe concrete; profesorul eficient este acela care știe să selecționeze, să combine, să varieze diferite metode, alegând strategii adecvate.

Support de curs limbi străine 1. Supliment. Anexa 1

Model de proiectare de lungă durată în bază de competențe (exemplu: Unitatea II, manual de limbă franceză, clasa XI)

Competențe specifice pe domenii	Subcompetențe	Conținuturi vizate	Nr. Ore	Data	Observații
Domeniul comunicare. Competența comunicativă: Receptarea mesajelor scrise	1. Citirea unui text pentru identificarea temei și ideii de bază, personajelor, cadrului de timp și spațiu 2. Decodarea vocabularului necunoscut în context 3. Desprinderea de idei dintr-un text pentru rezumarea acestuia 4. Recunoașterea conectorilor în textul literar	Lecția 1 Poezia : « Pour toi, mon amour » J. Prévert (manualul de limbă franceză cl. XI, Ranga L., Petcu T., Brînză E., Romanenco D.) - Conținuturi lexicale: conectorii logici (et, mais)	1		
Competența comunicativă și pragmatică: Producerea mesajelor scrise și interacțiunea	5. Compararea exprimării sentimentului de afecțiune și iubire în baza textului studiat și a operelor din limba maternă	Lecția 2	1
...	...	Lecția 3	1		

Elaborat la seminarul de formare a profesorilor-formatorilor regionali pentru implementarea Curriculumului modernizat de liceu din 12-13 august 2010
Voroniu S., Măciucă A., Baraliuc T.

Support de curs limbi străine 1. Supliment. Anexa 2
Model de proiectare de învățare în bază de competențe. Proiectul unei lecții.
(exemplu: Unitatea II, Lecția 1, manual de limbă franceză, clasa XI)

Subcompetențe	Conținuturi vizate	Activități de învățare	Resurse materiale, strategii, timp	Evaluare	Data	Observații
<p>1. Citirea unui text pentru identificarea temei și ideii de bază, personajelor, cadrului de timp și spațiu</p> <p>2. Decodarea vocabularului necunoscut în context</p> <p>3. Desprinderea de idei dintr-un text pentru rezumarea acestuia</p> <p>4. Recunoașterea conectorilor în textul literar</p> <p>5. Compararea exprimării sentimentului de afecțiune și iubire în baza textului studiat și a operelor din limba maternă</p>	<p>Lecția 1 Poezia : « Pour toi, mon amour » J. Prévert (manualul de limbă franceză cl. XI, Ranga L., Petcu T., Brînză E., Romanenco D.)</p>	<p>Etapă evocare</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Scrieți cuvinte ce le asociați cu „amour”. 2. Formați în perechi o singură listă. 3. Lansați pe rând câte un cuvânt fără a repeta cuvintele. 4. Procedeți la fel cu cuvântul/sintagma „pour toi” (1,2,3) 5. Creați în perechi cel puțin 3 îmbinări de cuvinte din ambele coloanțe scrise pe tablă. 6. Elaborați un text cu titlul „Pour toi, mon amour” utilizând îmbinări de cuvinte obținute. 7. Lecturați textele obținute în perechi în grupa dumneavoastră. 8. Lecturarea cel mult a două – trei texte în grup mare. <p>Etapă realizarea sensului</p> <ol style="list-style-type: none"> 9. Reconstituiți textul din fragmentele propuse (o strofă tăiată pe rînduri) 10. Lectura secvenței (o strofă) 11. Întrebări – răspunsuri: Unde a mers personajul? Ce să facă? De ce gen este „je”? Cine e dragostea 	<p>Asociații libere- 1min</p> <p>4 min</p> <p>5 min</p> <p>2 min</p> <p>3 min</p> <p>Lectură ghidată – 5 min</p>	<p>Orală</p>		

				5 min	
				5 min	
				5 min	
				Eseu nestructurat 5 min 2 min 3 min	Scrisă

Elaborat la seminarul de formare a profesorilor-formatori regionali pentru implementarea Curriculumului modernizat de liceu din 12 – 13 august 2010 Gafton L., Șișcanu S., Chirca L., Batîr E.

Suport de curs limbi străine 1. Supliment. Anexa 3
Model de proiectare de unitate de învățare în bază de competențe.

Limba străină 2

Unitate 1 On est jeune, on fait quoi?

Manualul de Clasa 11a, autori: M. Scobioală ș.a.

Autori: Formatorii regionali

1. Competențe specifice pe domenii	2. Subcom-petențe	3. Conținuturi vizate	Nr ore	Data	Observații
Domeniul: Comunicare 1 Competența comunicativă discursivă, receptarea mesajelor scrise 2 Competența lingvistică 3 Competența pragmatică, producerea mesajului scris Domeniul cultură 1 Competența interculturală Domeniul comparație 1 Competența metodologică Domeniul comunitate 1 Competența civică, interacțiunea scrisă	1 A -Identificarea informației - cheie din mesajele citite; B- Descierea pasiunilor unui tânăr francez	1 On est jeune, on fait quoi? 2 Mes amis de Moldova	1 1		
	2 Compararea pasiunilor tânărului francez și a celui din Moldova	3 Le présent des verbes (I, II, III groupes)	1		
	3 Utilizarea verbelor la prezent, indicativ, în cadrul frazei	4 Structure d une lettre personnelle	1		
	4 A -Redactarea unei scrisori, respectând forma și structura scrisorii personale; B- Comunicarea prin scrisoare personală				